

[Kai Moltke.]

folk, som er indviet i disse forhold. Debat-ten i England om at drage visse konsekvenser af Englands valutastilling er jo hverken fra i går eller i dag. Jeg minder blot om de debatter, som fandt sted på den engelske fagforeningskongres i efteråret, hvor man ganske tydeligt og klart talte om midlertidige kvotarestriktioner som en følge af valutastituationen. Jeg skal heller ikke undlade at sige, at man i juli måned i sommer i det store engelske blad Observer havde gode råd fra borgerlig side til handelsministeren, idet man gjorde opmærksom på, at man måtte vælge én af to veje, hvoraf den ene var at benytte sig af de kvantitative importrestriktioner. Dette var allerede en budbringer om det, som kom, selv om formen var forskellig, idet man efter canadisk mønster gennem toldvæsenet indførte en afgift på visse indførte varer, hvilket i realiteten blot var at flytte de gamle toldgrænser og toldmetoder ind på den rigtige side af den ydre toldgrænse.

Men når man i en situation, hvor valutariske hensyn så udpræget har været det dominerende for Englands holdning og for Englands nye restriktioner, i fremsættelsestalen støder på den meget kategoriske udtalelse, at der ikke længere kan drives importpolitik over valutaloven, og at den valutariske begrundelse derfor er udeladt af lovforslaget, ja, så vil jeg i og for sig ikke polemisere herimod; men der er dog grund til — både under hensyn til vor øjeblikkelige handelsbalance og vor betalingsbalance — at forklare udvalget, hvad regeringen agter at stille i stedet, i det mindste hvis der kommer nødsituationer her i landet så at sige på grund af dårlig opførsel i andre lande.

Vi fra vor side er mere end villige til saglig debat også om det foreslåede, men det forekommer mig, at man må se det i en større sammenhæng, for til syvende og sidst kan Danmark ikke hænge isoleret i en verden, som griber til nye nødforholdsregler. Det forekommer mig da, at et af de første spørgsmål, man skal prøve at få opklaret, er: hvordan vil på denne baggrund regeringens kreditpolitik forme sig i de første uger og måneder? Hvis vi ser på de forskellige foranstaltninger i en valutabeskyttende politik i forbindelse med infla-

tionen, må vi erkende, at vi uden for landets grænser finder en række nye former. Man behøver blot at se på, hvad områder som Schweiz og Italien har præsteret i det sidste halve år, for at opdage, hvordan det trænger sig på.

Vi befinder os her i den lykkelige situation, at det ikke er sådan, at mulighederne er udtømt. Men jeg tror, at en af svaghederne i regeringens hele økonomiske politik har bestået i klippet roen på, at alene den høje rente sammen med den delvis kunstigt opståede, store valutabeholdning, som man har lånt sig frem til, var nok til at afværge farer af en sådan art.

Måske skulle vi alligevel se på nogle definitioner som dem, der f. eks. er fremsat fra bankverdenen. I en tale for nylig, midt i september måned, stod Handelsbankens direktør, C. B. Andersen, og docerede, hvordan hele vort kreditsystem i øjeblikket virker, og han gjorde her bl. a. opmærksom på, at 90 pct. af al handel her i landet sker på kredit, og at bankkreditten er vareomsættningens blodomløb. Ja, det er rigtigt, og det er vel også i sig selv en sund bankfunktion; men når tingene ligger sådan, så kunne man måske også henvide til, om noget af det første, der var nødvendigt at se på, ikke var, at man fik en bedre indsigt med de kreditydelser, vi har her i landet. Der står jo ikke noget om hverken i EFTA-traktaten eller nogen andre steder, at man ikke til en vis grad kan dirigere kreditinvesteringer, og jeg ville sætte megen pris på, om vi kunne få klare oplysninger fra regeringen om kreditpolitikken, før vi tager stilling til valutaloven.

På et tidspunkt, hvor England indfører 15 pct. told, hvor hele fællesmarkedet jo udmærker sig ved sine protektionistiske foranstaltninger, og hvor det allerede åbent erkendes, at det vist ikke ser så godt ud med Kennedyrundens udfald, skulle man måske nøje sætte sig ind i, hvordan man vil reagere over for denne tilstand ude omkring. Man har f. eks. i Italien under deres anti-inflationistiske kamp tydeligt set, hvordan de ikke er veget tilbage for gennem finansvæsenet, gennem centralbankerne og i ledelsen af handelskreditten at gribe til meget nøje dirigering, som mig bekendt ikke engang er blevet påtalt af de øvrige fællesmarkedslande.